

Sambands- menn raknaðir við

TAÐ er ikki eiti á, sum sambandsmenn hava dubbað seg, nú Sosialurinn í oddagrein í farnu viku loyvdí sær at siga sína hjartans meining um afturhaldið, sum tykist at vera vordíð so inngrógvíð skjaldarmerki hjá sambandsflokkinum, at hann helst fer inn í eina nýggja öld sum afturhaldsflokkur burturav.

SKRIVING okkara má hava rakt eitt eyms stað, tí henda eina av oddagreinum okkara í farnu viku hevur fingið bæði formann floksins, blaðstjóra mál-gagnsins og eisini politiska ritstjóra blað/floksins (Sambandsrødd nevnd) at leypa upp, sum hevði onkur traðkað teir so eftirtrykkliga á tærnar.

ETTA er so aðru ferð, at tað hevur eydnast okkum her á síðu 2 at fáa sambandsfólk at rakna við og fara í Dimmuna at bera í bætufloka fyrri gerðum sínum. Fyrru ferð var fyrst í farnu viku, tá nýggja sambandskonan á tingi ruddaði sær slóð til avikavist forsiðu og síðu 3 í Dimmalættingini fyrri at vísa aftur sakligum og seriøsum kritikkum um leiklut

hennara í sambandi við eitt lógaruppskot um eydnuspól. Ikki hevði hetta lógaruppskotið so nógv upp á seg, tó at sambandskonan fekk bestu plasering mál-gagnsins til at vísa atfinningum móti sær aftur.

OG ikki meira enn nakrar fáar dagar seinni, so er aftur Sosialurinn forsiðustoff, síðu 3 stoff og tað eisini á síðu 4. Blaðstjórin ofrar heila oddagrein at vísa atfinningum okkara aftur, formaður sambandsflokksins brúkar umleið hálva síðu 3, og í kjalarværrinum á teimum báðum frægastu síðunum í blaðnum koma so tær eftirhondini endurtakandi sambandsrøddirnar. Eisini tær hava fingið ilt av skringing okkara.

HÖVÐU atfinningar okkara móti sambandsflokkinum og afturhaldspolitikk floksins verið grundleysar, høvdu tær einki sum helst havt upp á seg, so hevði formaður floksins, blaðstjóri mál-gagnsins og Sambandsrødd(!) ikki brúkt so stóran part av leygdagsdimmuni at vart seg við. Við øðrum øðrum raktu vit á eitt meint stað, nevniliga tað staðið, sum eitur: hvi sambandsflokkinur ikki gjørd meira fyrri at koma upp í eina samgongu eftir seinasta val!

NÚ kann ein altíð keglast um intentið innar hjá formanni javnaðarfloksins.

Sum royndur samráðingarleiðari er hann helst vanur við so mangt, men slíka móttøku, sum leiðsla sambandsflokksins gav samráðingarinitiatiivi javnaðarflokksins eftir síðsta val, skal tú leita leiði eftir. Hóast onkur vil siga, at hási orðini úr munni sambandshøvdingans, um at tað var ein ófrávikilig treyt fyrri at sambandið kundi fara út í Tinganes, at tað varð ríkin borgarlígur sambandspolitikkur, vóru ein »skrubtussa«, so eru tey kortini í sa nsvar við alt tað vit hava hoyrt sambandsflokkin tosað og talað um síðani valið. Afturhald og aftur afturhald. Stevnumið floksins at vera ímóti øllum framburði, allari menning, øllum broytingum er komið so týðuliga fram í tí almenna orðaskiftinum — og tað serliga í politiska mál-gagninum hjá flokkinum — DIMMALÆTTING — at líta vit aftur um bak og minnst aftur orðini hjá formanninum um, at tað skuldi rekast borgarlígur sambandspolitikkur, so sanna vit hesi orð í dag. Formaðurin 'ortalaði seg ikki, tá hann bar hesi kendu orð fram í útvarpinum, nei, hann segði sogar bara sína hjartans erligu sambandsku meining.

Í oddagrein okkara í farnu viku, sum sambandsspissarnir hava fingið so ilt av, vistu vit á, at skal sambandsflokkurin hava møguleika at koma í landsstýrið eftir eitt komandi val, so má hann

leggja á annan bógv. Hann má endurnýggja seg, fylgja við tíðini — ikki minst nú vit eru um at fara inn í eina nýggja öld. Eingin flokkur — møguliga við undantaki av borgarlíga Isaksenska veinginum í tjóðveldisflokkinum — kann loyva sær at fara út í Tinganes at stýra landinum saman við einum sambandsflokki, sum bara dugir at siga nei til allar broytingar. Nei til undirgrund, nei til fríhandilsavtalur, nei til meira tíðarhóskandi rúsdrekklóg, nei til heimastýrslóg, nei til...

SAMBANDSMENN kunnu skriva Dimmu upp og niður og fylla mál-gagn sitt við sínum mongu og longu verjurðum. Teir kunnu eisini vera beinraknir í summum av atfinningum sínum móti sitandi landsstýri. Men tann veruleikan, at flokkurin er afturhaldsflokkur við lít, og at tað var afturhaldið, sum gjørdi, at aðrir flokkar ikki vildu hava hann við í eina samgongu eftir síðsta val, víka sambandsmenn og sambandsrøddir í Dimmu ikki ein tømna.

sosigaley

Dimma og arbeiðsloysi

Umleið fjórðingur av forsiðuni umfram hálv síðu 3 og ein triðingur av síðu 4 í Dimmalætting leygdagin eru halgað Sosialinum og javnaðarflokkinum. Í oddagreinini, sum er skrivað á donskum, verður nomið við mangt, og skulu vit í hesum teigi gera viðmerkingar til nakað av tí har stendur. Blaðið vísir m.a. á tey mongu føgru lyftini, sum javnaðarflokkinur til síðsta val, eitt nú um at fólk skuldu koma aftur í arbeiði, fekk flokkurin undirtøku. Dimma skrivar:

"Til lagtingvalget for et år siden lovede Socialdemokratiet at skabe beskæftigelse til samtlige arbejdsføre hænder, hvis partiet blot fik tilstrækkelig vælgerstilslutning dertil. Endnu engang hoppede et så stort antal vælgere på den socialdemokratiske limpind, at partiet atter kom til at lede landsstyret. Og resultatet hidi er, på samme måde som tidligere, det stik modsatte: en så stor arbejdsløshed som aldrig før"

Her nemur blaðið við ein av teimum mest álvarsomum málunum í hesum døgum, tí vaksandi arbeiðsloysið er og verður ein ómetaliga stór byrða fyrri samfelagið og borgarnar. Spurningurin er so hvør hevur skyldina í støðuni og hvat kann gerast. Dimma minnst rætt, tá hon skrivar, at javnaðarflokkinur segði seg skula fáa hjólini í gongd aftur, fekk flokkurin undirtøku. Og blaðið hevur eisini rætt, tá tað sigur, at hóast javnaðarflokkinur er komin til ræðið, so veksar arbeiðsloysi kortini.

Nakað er gjørt fyrri at fáa nýggi arbeiðspláss, eitt nú innan tann partin av fiskiðnaðinum, sum miðjar móti at góðska fiskin meira. Spurningurin er bara, um hetta er nokk. Tað vita vit, at tað ikki er. Men hvussu fáa vit so fleiri fólk í arbeiði, og hvussu forða vit fyrri, at nógv fleiri fólk missa arbeiði. Hetta er ein alt ov stóru og álvarsligur spurningur til at ein kann geva einum flokki alla ábyrgd fyrri tað, sum er hent og tað, sum skal henda. Javnaðarflokkinur hevur meira enn nakað verið viðvaldið í landinum seinastu mongu árinu, og tí hevur

hann ein stóran part av ábyrgdini fyrri gongdini, bæði uppá gott og ilt. Men flokkurin hevur altíð verið noyddur at arbeiða saman við øðrum flokkum, og tískil hava allir flokkar her á landi, sum hava verið við til at mynda skiftandi landsstýrið ábyrgd av gongdini. Tað nyttar so ikki aftaná, soleiðis sum fyrverandi lögmaður og formaður sambandsflokksins gjørdi í donskum blað herfyri, har hann rætt og slætt tváðaði sínar hendur og gav øllum hinum alla skyldina. Tað var ma. hesin maðurin, sum var ímóti at stuðla Smyril Line, sum í dag er ein av best koyrandi fyrirkunnum í landinum, og tað var hann sum vildi hava okkum at varðveita ein farmakapitalota, sum hevði kunnad tómt landskassan fyrri veðhald, varð hann sloppin at halda fram.

Hetta verður sagt fyrri at vísa, at víðurskiftini eru ikki so einföld, at ein bara kann geva einum skyldina fyrri allar syndirnar. Vit hava øll verið við til at taka 'skeivar sum rættar avgerðir. Hetta hevur givið okkum ein vælútbyggt samfelag, men í dag megu

vit sanna, at vit duggu ikki hógv, tá hetta umráði í teimum góðu tíðunum.

Men javnaðarflokkinur situr so við landsins røður, og tað verður tí fyrst og fremst hann, sum má royna at forða, at ikki alt stógar upp og arbeiðsloysi bara veksur. Landsstýrið er enn ungt, so nógv kann fáast á skafti í try á aftrat. Men tað hevur skund at fáa hjólini aftur at mæla. Tær er tað í finasta lagi, at Dimman roynir at minna javnaðarflokkin á vallyftu síni. Tað er m.a. tað hon er til. Og hesum kunnu vit bara taka undir við blaðnum í. Teir flokkar, sum mynda landsstýrið, mugu royna at reka ein politik, sum fær samfelagshjólini at mæla aftur. Ein politik, sum forðar fyrri, at arbeiðsloysi bara skal vaksa og vaksa. Men so álvarslig sum støðan er vordin, so mugu eisini teir andstøðuflokkar, sum ikki ynkstu at taka við ábyrgd eftir síðsta val, eisini at vísa samfelagsábyrgd og vera við til at vísa á gongdar leiðir. Tær eru ikki nógv, og tí ræður um, at vit í felag royna at finna tær.

Til eftirtektar

Herviliga eldibrandurin í Hvalvík í farnu viku hevur givið okkum øllum nakað at hugsa um. Spurningurin um fyrbygging av stórum vanlukkum í sambandi við stóran eld er tíanbetur vordin aktuellur aftur. Hetta er nevniliga eitt mál, sum alt ov sjáldan verður tikið upp til álvarsliga viðgerð. Vit eru nevniliga ikki førir fyrri at fyrbygging avleiðingunum av stórum vanlukkum so eitt nú tá eitt virki, ið brúkar vanda-mikla rávøru, brennur niður. Í Hvalvík vildi so væl til henda dagin, at eldurin varð skjótt sløktur og fólk vórðu óvarað um vandan. Men vildi tað illa til, so kann ein bara ímynda sær fylgjurnar. Tað fær ein at hugsa: hvussu við øðrum plássinum í landinum, har virki liggja, sum kunnu elva til vanluku, kemur eldur í tey. Tað eru aðrar bygdir í landinum, sum hava líkandi virki sum tað í Hvalvík. Hava hesi

pláss fyrir eina seg uppá eina líkandi vanluku og hvussu hava tey hugsað sær at fyrbygging eini vanlukk! Tað er gott, at vit hava fingið eitt orðaskifti um eldslokking her á landi. Hetta er eitt álvarsmál. Vónandi fer orðaskiftið at hava tað við sær, at allur spurningurin um eldsbruna, eldslokking ol. verður tikið upp á hægsta stigi. Hesin spurningurin má í hvussu so er ikki fara í eina ella aðra skuffu. Smíðast má meðan "jarnið" er heitt.

